

Prima instanță: judecătoria Rîșcani mun.Chișinău
judecător: A.Arabadji
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
judecători: L.Popova, A.Gavrilița, Vl.Brașoveanu

Dosarul nr.2ra-1927/16

ÎNCHEIERE

07 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Iuliana Oprea
Sveatoslav Moldovan, Nicolae Craiu

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Societatea cu Răspundere Limitată „Gvard Grup”,

împotriva hotărîrii judecătoreiei Rîșcani mun.Chișinău din 30 decembrie 2015 și a
deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Scorobogotov
Vladimir către Societatea Comercială „Gvard Grup” Societate cu Răspundere Limitată
privind constatarea existenței raporturilor de muncă, încasarea plății restante la salariu
și compensarea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă :

La data de 21 aprilie 2015, reclamantul Scorobogotov Vladimir, a depus cerere
de chemare în judecată împotriva Societății Comerciale „Gvard Grup” Societate cu
Răspundere Limitată, solicitînd constatarea existenței raporturilor de muncă, încasarea
plății restante la salariu, cît și compensarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în perioada ianuarie 2012 - martie
2014, a activat în calitate de paznic în cadrul Societății cu Răspundere Limitată "Gvard
Grup" la un bloc locativ situat pe str. L.Tolstoi, 27, mun.Chișinău.

Potrivit înțelegerii dintre părți, pentru lucrul efectuat reclamantul urma să fie
retribuit cu un salariu în mărime de 2 500 lei lunar. La eliberarea din funcție,
reclamantului i-a fost restituit carnetul de muncă fără careva mențiuni din care ar reieși
faptul că a activat la întreprinderea dată, iar pentru perioada în care a activat, plățile
salariale nu i-au fost achitate integral, restanța salarială constituind suma de 12 770 lei.

În scopul de a primi restanța la salariu, reclamantul s-a adresat l-a Inspectoratul
de Stat al Muncii, care la data de 23 iunie 2014, printr-o scrisoare, la informat despre
imposibilitatea de a constata existența raportului de muncă dintre reclamant și pîrît.

Totodata, i s-a recomandat să se adreseze în instanța de judecată în vederea apărării drepturilor și intereselor sale legitime.

Astfel, întru soluționarea litigiului apărut, reclamantul s-a adresat la Inspectoratul de Poliție, Procuratura Strășeni și Procuratura Generală a Republicii Moldova care, a remis materialele după competență la Procuratura Centru mun.Chișinău.

Inspectoratul de Poliție sector Centru mun.Chișinău, în cadrul examinării plîngerii depuse, a luat declarații atât de la persoane care locuiesc în blocul locativ din mun. Chișinău, str. Lev Tolstoi, 27, precum și de la reprezentantul Societății cu Răspundere Limitată "Gvard Grup", care au confirmat faptul că reclamantul a activat în calitate de agent de pază.

În vederea soluționării extrajudiciare a litigiului apărut, în adresa pîrîtului au fost expediate două somații de plată a salariului, cît și repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei, acestea fiind recepționate de către pîrît, însă au fost lăsate fără examinare, fapt ce l-a determinat pe reclamant să se adreseze în judecată cu cererea respectivă.

Solicită reclamantul anularea constatărilor Inspectoratului de Stat al Muncii din 23 iunie 2014, constatarea existenței raportului de muncă între reclamantul Scorobogotov Vladimir și pîrîtul Societatea cu Răspundere Limitată "Gvard Grup" în perioada ianuarie 2012 - martie 2014, încasarea de la pîrît a restanței la salariu pentru perioada susmenționată în mărime de 12 770 lei, prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei, cît și cheltuielile de judecată în sumă de 37 lei, suportate pentru eliberarea Extrasului de la Camera Înregistrării de Stat.

Ulterior, la data de 20 mai 2015, reclamantul a depus o cerere de concretizare a cerințelor, indicînd aceleași pretenții, și anume, constatarea existenței raportului de muncă între dînsul și pîrîtul Societatea cu Răspundere Limitată "Gvard Grup" în perioada ianuarie 2012 - martie 2014, încasarea de la pîrît a plății restante la salariu pentru perioada respectivă în mărime de 12 770 lei, a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei, a cheltuielilor de judecată în mărime de 37 lei.

Prin hotărîrea judecătorei Rîșcani mun.Chișinău din 30 decembrie 2015, corectată prin încheierea din 03 martie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă constatarea faptului existenței raportului de muncă încheiat între Scorobogotov Vladimir și Organizația de Pază "Gvard Grup" Societate cu Răspundere Limitată; încasarea de la "Gvard Grup" SRL în beneficiul lui Scorobogotov Vladimir, cu titlul de restanță la salariu pentru perioada ianuarie 2012 - martie 2012, suma de 12 770 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 37 lei, iar în total suma de 12 807 lei. În rest, acțiunea în partea pretențiilor privind încasarea prejudiciului moral, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță și-a motivat soluția prin faptul că Societatea cu Răspundere Limitată "Gvard Grup" nu a obiectat în nici un fel împotriva cererii de chemare în judecată înaintată de Scorobogotov Vladimir, or, în cazul soluționării litigiilor de muncă, sarcina probațiunii îi revine angajatorului, care este obligat să dovedească temeinicia legalității acțiunilor sale. Contrar însă prevederilor legale, pîrîtul nu a

prezentat careva probe, nu a depus referință și nici nu s-a prezentat în ședințele de judecată. Astfel, instanța de judecată, păstrînd imparțialitatea și obiectivitatea, și avînd în vedere faptul că pîrîtul ar putea deține careva probe necesare examinării cauzei, dar nu le-a prezentat întru verificarea acestora, instanța, în baza art.131 Cod de Procedură Civilă și-a întemeiat concluziile pe explicațiile reclamantului, potrivit cărora la eliberarea din serviciu nu i-a fost achitat salariu, restanța constituind 12 770 lei.

Totodată, prima instanță a apreciat ca fiind relevant și argumentul reclamantului precum că întru confirmarea faptului existenței raportului de muncă între reclamant și pîrît în perioada ianuarie 2012 – martie 2014, de rînd cu declarațiile date la Inspectoratul de Poliție Centru de către contabilul Asociației de Coproprietari în Condominiu nr.55/248 prin care se atestă faptul că între Asociația de Coproprietari în Condominiu nr.55/248 și Societatea cu Răspundere Limitată "Gvard Grup" a fost încheiat contractul de prestare a serviciilor de pază nr.11/11F. În calitate de paznic la firma dată era angajat Scorobogatov Vladimir (f.d.10-13).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Gvard Grup" cu menținerea hotărîrii Judecătoriai Rîșcani mun.Chișinău din 30 decembrie 2015 și a încheierii din 03 martie 2016, emisă de aceeași instanță.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la data de 30 iunie 2016, a declarat recurs Societatea cu Răspundere Limitată "Gvard Grup", solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că atît instanța de apel cît și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, au aplicat eronat normele de drept.

Menționează că, instanța de fond cît și instanța de apel au conferit putere probatorie declarațiilor unei persoane neadmise în calitate de martor în procesul civil respectiv, astfel fiind interpretate abuziv prevederile art.art. 4, 117 alin.2), 132, 136 și 215 Cod de Procedură Civilă. Consideră recurentul că, declarațiile martorului audiat la Inspectoratul de Poliție Centru, nu pot fi admise ca probe privind stabilirea raportului de muncă dintre recurent și intimat, deoarece acestea au fost acumulate cu încălcarea normelor legale.

A mai menționat recurentul că instanța de apel a trecut cu vederea încălcările admise de instanța de fond precum faptul că pîrîtul nu a fost citat legal despre locul și data examinării pricinii, iar la materialele cauzei nu sunt administrate careva probe care ar confirma înștiințarea legală.

Relevă recurentul că instanța a făcut referire la contractul nr.11/11F din 01 noiembrie 2011 încheiat între Societatea cu Răspundere Limitată "Gvard Grup" și Asociația de Coproprietari în Condominiu nr.55/248 privind prestarea serviciilor de pază. Însă, studiind contractul respectiv, nu pot fi constatate careva raporturi de muncă directe dintre recurent și intimat, astfel fiind admise interpretări abuzive, pasibile de răspundere penală.

Consideră recurentul eronată referirea instanței de fond precum că prin declarațiile martorului audiat în procesul penal și a răspunsului Inspectoratului de Poliție Centru, s-a stabilit existența raportului de muncă, deoarece normele legale prescriu încheierea obligatorie în formă scrisă a contractului individual de muncă. Or, atât instanța de fond cât și instanța de apel, nu au ținut cont de faptul că în perioada ianuarie 2012 – martie 2014, reclamantul a fost în drept să solicite pârîtului încheierea, în formă scrisă, a contractului de muncă. În consecință, prin admiterea cerințelor reclamantului, instanța a ignorat lipsa existenței raportului juridic de muncă între reclamant și pârît. Or, lipsa contractului individual de muncă demonstrează netemeinicia cerințelor reclamantului față de pârît. Astfel, neexecutarea obligației de achitare a salariului, nu-i poate fi imputată recurentului, deoarece ultimul nu are calitatea legală de angajator, respectiv nu este subiect al raportului juridic obligațional invocat de reclamant.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Colegiul reține că la materialele cauzei este anexată scrisoarea de însoțire privind expedierea în adresa părților a copiei deciziei integrale a instanței de apel, însă aceasta nu conține data expedierii (f.d.98). Totodată, la materialele cauzei nu se regăsesc careva probe ce ar confirma recepționarea de către părți a copiei deciziei. Avînd în vedere circumstanțele date, recursul se consideră declarat în termen.

La data de 18 iulie 2016, în adresa intimatului Scorobogotov Vladimir, a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Gvard Grup" (f.d.110).

Intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural de a depune referință în termen la recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Gvard Grup".

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată "Gvard Grup" este inadmisibil, din urmatoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se considera inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art.432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată "Gvard Grup" nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut drept temei al admisibilității recursului argumentul Societății cu Răspundere Limitată "Gvard Grup" precum că pîrîtul nu a fost citat legal despre locul și data examinării pricinii astfel fiind încălcate normele de drept procedural. Potrivit Extrasului din Registrul de Stat al persoanelor juridice nr.8335 din 24.03.2015, Societatea cu Răspundere Limitată "Gvard Grup" are sediul înregistrat în mun.Chișinău, str. Studenților, 3, ap.(of.) 2, adresă la care au fost expediate copia cererii de chemare în judecată și citațiile, care însă au fost remise în adresa instanței cu mențiunea „plecat” (f.d.35-40). Prin urmare, instanța era în drept să dispună examinarea pricinii în fond în lipsa pîrîtului.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificîndu-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c.

Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată "Gvard Grup" ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată "Gvard Grup" se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Iuliana Oprea

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu